

پیوست

شماره: ۴۵۶/۶۳۱۰۶

تاریخ: ۱۳۹۰/۱۰/۱۰

پیوست:

دفترخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۰۱۱۴۵۰۱۳
تاریخ ثبت: ۱۳۹۰/۱۰/۱۰
کد پرونده:
ساعت ورود:

لا
بسم
در دستور کار قرار

حضرت آیت الله احمد جنتی
۱۳۹۰/۱۰/۱۰
دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
طرح یک فوریتی بیمه بیکاری و حمایت از بیکاران متقاضی کار که به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۰/۱۰/۴ مجلس با اصلاحاتی
به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

طرح بیمه بیکاری و حمایت از بیکاران متقاضی کار

فصل اول - کلیات

ماده ۱- به منظور حمایت از بیکاران غیر ارادی و متقاضی کار اعم از مشمولان قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۴/۳، قانون کار مصوب ۱۳۶۸/۷/۲، مقررات خاص مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی، اشخاص حقیقی طرف قرارداد دستگاههای اجرائی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و قوای سه گانه و براساس اصل بیست و نهم (۲۹) و بند (۲) اصل چهل و سوم (۴۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، صندوقی تحت عنوان «صندوق بیمه بیکاری و بیکاران متقاضی کار» که در این قانون به اختصار صندوق نامیده می شود، تشکیل می گردد.

تبصره- اشخاص حقیقی طرف قرارداد نهادها، مؤسسات، تشکیلات، سازمانها و نیروهای مسلح که به طور مستقیم زیر نظر مقام رهبری اداره می شوند، در صورت موافقت ایشان با ترتیباتی که معین می گردد، مشمول این قانون می باشند.

ماده ۲- بیکار موضوع فصل دوم این قانون بیمه شده ای است که رابطه کاری وی با کارفرما بدون میل و اراده او قطع شده و خود، متقاضی کار است.

ماده ۳- بیکار متقاضی کار موضوع فصل سوم این قانون فرد ذکوری است که به سن بیست و پنج سالگی رسیده، و یا فرد انثائی می باشد که سرپرست خانوار، بد سرپرست یا خود سرپرست است و حرفه یا مهارتی دارد که به تأیید سازمان آموزش فنی و حرفه ای رسیده است و در مراکز کاریابی دولتی تعیین شده از سوی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ثبت نام کرده و حداقل به مدت یک سال پیگیر اشتغال خود باشد و پرداخت حق بیمه یا سابقه اشتغال برای وی الزامی نیست.

ماده ۴- بیمه بیکاری و حمایت از بیکاران متقاضی کار، در زمره حمایت‌های اجتماعی است و دولت ملزم به اجرای آن است. صندوق تأمین اجتماعی مکلف است با دریافت حق بیمه مقرر، آن را به صندوق پرداخت کند. صندوق مکلف است به بیمه شدگانی که طبق مقررات این قانون بیکار می‌باشند، مقرری پرداخت نماید. اتباع خارجی به‌جز مواردی که مطابق مقررات بین‌المللی مورد پذیرش جمهوری اسلامی ایران است، بازنشستگان، موظفین، دریافت‌کنندگان هرگونه مستمری و همچنین خویش فرمایان و کارفرمایانی که بیمه‌پرداز نیستند، از شمول مقررات این قانون مستثنی می‌باشند.

ماده ۵- صندوق دارای شخصیت حقوقی مستقل و وابسته به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است و هیأت مدیره آن مرکب از پنج نفر به شرح زیر است:

الف - دونفر آشنا به بخش تعاون، روابط کار و تأمین اجتماعی با معرفی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

ب - یک نفر نماینده کانون عالی کارفرمایی

پ - یک نفر نماینده کانونهای عالی کارگری

ت - یک نفر نماینده کارمندان و صندوقهای بازنشستگی با معرفی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور

تبصره- نحوه اداره و اساسنامه صندوق براساس مقررات این قانون با مشورت اولین هیأت مدیره صندوق توسط وزارتخانه مذکور پیشنهاد می‌شود و با رعایت اصل هشتاد و پنجم (۸۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به تصویب هیأت وزیران و تأیید شورای نگهبان می‌رسد.

فصل دوم - مشمولین بیمه بیکاری

ماده ۶- کلیه شاغلان در مشاغل با قراردادهای کار موقت و غیرموقت یا ثابت، رسمی، پیمانی و کارمعین حسب مورد موضوعات تبصره ماده (۳۰) قانون کار مصوب ۱۳۶۹/۸/۲۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام، ماده (۵۰) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و بند (د) ماده (۵۰) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ که ظرف یکسال قبل از وقوع بیکاری حداقل شش ماه سابقه پرداخت حق بیمه بیکاری داشته باشند و در این قانون «بیمه شده» نامیده می‌شوند با رعایت جدول ماده (۱۷) این قانون، از مقرری بیمه بیکاری برخوردار می‌گردند.

ماده ۷- بیمه‌شدگانی که به علت تغییرات ساختار اقتصادی واحد مربوط، به تشخیص دستگاههای ذی‌ربط و تأیید شواری عالی کار، بیکار موقت شناخته شوند نیز مشمول مقررات این قانون می‌باشند.

به منظور تشویق کارفرمایانی که طرح اصلاح ساختار واحدهای کاری آنان به تأیید کمیته تخصصی مربوط دارای توجیه اقتصادی است و از محل منابع صندوق، ردیف اعتباری پیش‌بینی شده در بودجه سالانه کشور، صندوق توسعه ملی و منابع بانکی، تسهیلاتی در اختیار آنان قرار می‌گیرد.

ضوابط و نحوه اعطاء تسهیلات موضوع این ماده و همچنین ترکیب کمیته تخصصی و وظایف اعضاء آن نیز به موجب آیین‌نامه این فصل تعیین می‌شود.

در صورت عدم اجرای طرح تغییر ساختار توسط کارفرما و یا عدم اعاده به کار شاغلان، کلیه هزینه‌های اجرائی و مبلغ مقرری که پرداخت گردیده از کارفرمای واحد ذی‌ربط مطالبه و در صورت عدم پرداخت، برابر ضوابط ماده (۵۰) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۴/۳ وصول می‌شود.

ماده ۸- کارفرمایان بیمه‌پرداز و بیمه‌شدگان فاقد کارفرما، در صورتی می‌توانند تحت پوشش بیمه‌بیکاری قرار گیرند که علاوه بر پرداخت حق بیمه سهم کارفرما و سهم کارگرموضوع ماده (۱۱) این قانون علت بیکاری آنان به تشخیص صندوق، غیرارادی و از مواردی مانند شرایط بازار و از دست رفتن سرمایه ناشی شده باشد.

ماده ۹- بیمه‌شدگانی که به علت قوه قهریه و بروز حوادث غیرمترقبه از قبیل سیل، زلزله، جنگ و آتش‌سوزی بیکار می‌شوند با معرفی واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی محل، از مقرری بیمه‌بیکاری استفاده می‌کنند.

ماده ۱۰- تشخیص استحقاق مقرری بیمه‌بیکاری، براساس مقررات این قانون، بر عهده صندوق است.

ماده ۱۱- حق بیمه بیکاری به میزان چهاردرصد (۴٪) مزد یا حقوق «بیمه شده» است که سه‌درصد (۳٪) آن توسط کارفرما و یک‌درصد (۱٪) توسط دولت تأمین و پرداخت می‌شود.

دستگاه‌های اجرائی دولتی، در سال اول اجراء، سهم کارفرما را از محل صرفه‌جویی در هزینه‌های جاری خود، تأمین و پرداخت می‌نمایند. دولت مکلف است در سالهای بعد منابع مورد نیاز را جداگانه و در ذیل ردیف هر دستگاه در بودجه سنواتی پیش‌بینی نماید و در اختیار صندوق قرار دهد.

ماده ۱۲- چگونگی پرداخت و وصول حق بیمه‌بیکاری، تکالیف بیمه‌شده و کارفرما و همچنین نحوه رسیدگی به اعتراض، تخلفات و سایر مواردی که در این قانون تصریح نشده است، براساس قوانین و مقررات مربوط حسب مورد در تأمین اجتماعی بازنشستگی کشوری و لشکری است.

ماده ۱۳- بیمه‌شدگان بیکار در صورت احراز شرایط زیر استحقاق دریافت مقرری بیمه‌بیکاری را دارند:

الف- بیمه شده به جز مشمولان موضوع ماده (۹) این قانون قبل از بیکار شدن حداقل شش ماه سابقه پرداخت حق بیمه داشته باشد.

ب- بیمه شده بیکار مکلف است ظرف سی روز از تاریخ بیکاری با اعلام وضعیت بیکاری به واحدهای تعاون، کار و رفاه اجتماعی، آمادگی خود را برای اشتغال در مهارت خود و یا مشابه آن اطلاع دهد. واحد مربوطه موظف است حداکثر تا پانزده روز نظر خود در خصوص امکان اشتغال و یا عدم اشتغال «بیمه شده» را به بیکار اعلام نماید. عدم اعلام نظر، به منزله تأیید بیکاری «بیمه شده» می باشد.

مراجعه بعد از سی روز با عذر موجه و ارائه مستندات و تأیید اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان، بلامانع است.

پ- بیمه شده بیکار مکلف است در دوره های کارآموزی که توسط واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی یا سایر واحدهای ذی ربط مورد تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تعیین می شود، شرکت کند و هر دو ماه یکبار گواهی مربوطه را به واحد مذکور تسلیم نماید.

ماده ۱۴- در صورت اشتغال بیمه شده در مشاغلی با حقوق و مزایای کمتر از مقرری بیمه بیکاری، مابه التفاوت آن توسط صندوق پرداخت می شود. مدت اشتغال مقرری بگیر مشمول این ماده، جزء سابقه خدمت یا اشتغال وی محسوب می شود و مشمول مقررات قانون کار است. این مدت از استحقاق زمان بیمه بیکاری او کم می شود.

ماده ۱۵- هر بیمه شده تا یک سال از آغاز دریافت مقرری بیمه بیکاری مشمول سابقه پرداخت حق بیمه از نظر بازنشستگی می باشد، اما به لحاظ از کارافتادگی و فوت در تمام مدت مقرری بیمه بیکاری، تحت پوشش است. در صورت اشتغال «بیمه شده» قبل از پایان مدت شمول مقرری بیمه بیکاری موضوع ماده (۱۷) این قانون، مدت باقیمانده برای آینده

ذخیره می‌شود. مقرری‌بگیرانی که در مشاغل سخت و زیان آور مشغول کار بوده و پس از دریافت مقرری مجدداً در همان مشاغل مشغول کار می‌گردند مدت دریافت مقرری، شرط توالی اشتغال آنان در مشاغل سخت و زیان آور را مخدوش نمی‌کند.

ماده ۱۶- بیمه‌شده در صورت عدم اشتغال بعد از انقضاء مدت پرداخت مقرری بیمه‌بیکاری، در صورت داشتن شرایط، براساس مقررات فصل سوم این قانون، تحت پوشش حمایت‌های فصل مذکور قرار می‌گیرد.

ماده ۱۷- مجموع مدت برخورداری از مقرری بیمه‌بیکاری براساس سابقه پرداخت حق بیمه‌بیکاری برای مجردها حداقل شش ماه و حداکثر سی و هشت ماه و برای متأهلان حداقل دوازده ماه و حداکثر پنجاه ماه مطابق جدول زیر است:

حداکثر مدت برخورداری از مقرری با احتساب دریافتی‌های قبلی (ماه)		سابقه پرداخت حق بیمه بیکاری
متاهل یا متکفل	مجرد	
۱۲ ماه	۶ ماه	از ۶ ماه تا پایان ۲۴ ماه
۱۶ ماه	۱۰ ماه	از ۲۵ ماه تا پایان ۶۰ ماه
۲۰ ماه	۱۴ ماه	از ۶۱ ماه تا پایان ۹۰ ماه
۲۴ ماه	۱۸ ماه	از ۹۱ ماه تا پایان ۱۲۰ ماه
۲۸ ماه	۲۲ ماه	از ۱۲۱ ماه تا پایان ۱۵۰ ماه
۳۲ ماه	۲۶ ماه	از ۱۵۱ ماه تا پایان ۱۸۰ ماه
۳۸ ماه	۳۰ ماه	از ۱۸۱ ماه تا پایان ۲۱۰ ماه
۴۴ ماه	۳۴ ماه	از ۲۱۱ ماه تا پایان ۲۵۲ ماه
۵۰ ماه	۳۸ ماه	از ۲۵۳ ماه به بالا

تبصره ۱- بیمه‌شدگان بیکار با حداقل پنجاه و شش سال سن و حداقل بیست و یک سال سابقه پرداخت حق بیمه‌بیکاری، در صورت عدم اشتغال می‌توانند تا رسیدن به سن بازنشستگی (شصت سال)، از مقرری بیمه‌بیکاری برخوردار و بازنشسته شوند.

تبصره ۲- بیمه‌شدگان بیکار و دارای معلولیت بالای پنجاه درصد (۵۰٪) و بیماران دارای حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) از کارافتادگی با تأیید کمیسیون پزشکی صندوق، با حداقل چهل و شش سال سن و حداقل شانزده سال سابقه پرداخت حق بیمه‌بیکاری، در صورت عدم اشتغال تا چهار سال می‌توانند از مقرری بیمه‌بیکاری برخوردار و با بیست سال سابقه بازنشسته شوند.

ماده ۱۸- میزان مقرری روزانه بیمه‌شده بیکار معادل پنجاه و پنج درصد (۵۵٪) متوسط مزد، حقوق، کارمزد و یا حقوق اظهار شده مبنای پرداخت حق بیمه است. به مقرری افراد متأهل یا متکفل مشروط بر این که در هر حال مجموع دریافتی وی از حداقل دستمزد کمتر و از هشتاد درصد (۸۰٪) متوسط مزد یا حقوق او بیشتر نباشد، معادل ده درصد (۱۰٪) حداقل دستمزد افزوده می‌شود.

تبصره ۱- متوسط مزد یا حقوق روزانه «بیمه‌شده» بیکار به منظور محاسبه مقرری بیمه‌بیکاری عبارت از جمع کل دریافتی «بیمه‌شده» و یا حقوق اظهار شده ظرف نود روز آخر، قبل از بیکاری تقسیم بر روزهای کار است. در صورتی که بیمه‌شده ظرف نود روز قبل از بیکاری مدتی از غرامت دستمزد استفاده نموده باشد، متوسط مزدی که مبنای محاسبه غرامت دستمزد قرار گرفته به منزله دستمزد تلقی و در محاسبه منظور می‌شود. خویش‌فرمایان یا کارفرمایان مشمول این قانون به تناسب پرداخت حق بیمه که مبنای آن نباید از دوبرابر حداقل دستمزد زمان پرداخت بیشتر باشد، می‌توانند از مزایای این قانون بهره‌مند شوند.

تبصره ۲- چنانچه حقوق سه ماه آخر بیمه‌شده نسبت به یک سال حقوق قبل از بیکاری افزایش غیرمعمول داشته باشد مبنای محاسبه، متوسط دستمزد حقوق و مزایای یک سال آخر است.

ماده ۱۹- «بیمه شده» بیکار و افراد تحت تکفل وی در مدت دریافت مقرری بیمه بیکاری حسب مورد از خدمات درمانی تأمین اجتماعی و بیمه خدمات درمانی مربوط استفاده می کنند.

ماده ۲۰- در موارد زیر مقرری بیمه بیکاری قطع می شود:

الف- به جز مشمولین موضوع ماده (۱۴) این قانون «بیمه شده» مجدداً اشتغال به کار یابد.
ب- بنا بر اعلام واحدهای موضوع بند (پ) ماده (۱۳) این قانون، بیمه شده بدون عذر موجه از شرکت در دوره های کارآموزی خودداری نماید.
پ- «بیمه شده» از قبول شغل مربوط به مهارت او یا شغل مشابه پیشنهادی خودداری ورزد.

ت- «بیمه شده» مشمول استفاده از حقوق بازنشستگی، از کارافتادگی یا وظیفه باشد.
ث- «بیمه شده» به نحوی از انحاء با دریافت مزد تمام یا بخشی از ایام بلا تکلیفی به کار اعاده گردد. در این صورت معادل مقرری دریافتی، به صندوق عودت می شود و ایام برخوردارگی موضوع ماده (۱۷) این قانون به تناسب حذف می گردد و در این صورت به تناسب سابقه کاری وی نیز محاسبه می شود.

تبصره ۱- در صورتی که پس از پرداخت و یا در حین پرداخت مقرری بیمه بیکاری، محرز گردد که بیکاری بیمه شده ناشی از میل و اراده او بوده و یا بیمه شده اشتغال مجدد خود را مکتوم داشته است، صندوق تأمین اجتماعی و صندوقهای بازنشستگی ذی ربط حسب مورد نسبت به استرداد مقرری پرداختی در مدت زمان غیرمجاز اقدام می نمایند و مقرری بگير ملزم به بازپرداخت می باشد.

تبصره ۲- دریافت کمک هزینه حین کارآموزی مانع برخوردارگی از مقرری بیمه بیکاری نیست.

ماده ۲۱- کارفرمایان موظفند فهرست مشاغل بلا تصدی خود را به مراکز خدمات اشتغال محل اعلام نمایند تا از سوی این مراکز نیروهای مورد نیاز محل‌های شغلی مذکور به استثناء رده‌های شغلی کارشناسی و بالاتر با معرفی بیکاران متقاضی کار مشمول این قانون تأمین گردد.

تبصره ۱- دولت مکلف است همه‌ساله منابع مورد نیاز برای طرح‌های اشتغال‌زایی مقرر بگیریان بیمه‌بیکاری را در بودجه سالانه کل کشور پیش‌بینی نماید و در اختیار صندوق قرار دهد.

تبصره ۲- بیمه‌شده‌های بیکار در اخذ پروانه‌های کسب و کار، موافقت اصولی و تأسیس واحدهای اقتصادی از دستگاه‌های اجرائی ذی‌ربط، با معرفی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در اولویت قرار دارند.

تبصره ۳- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در اجرای این قانون مکلف به تحقق آموزش مهارت‌های مورد نیاز بازار کار و نیز بازآموزی و ارتقاء مهارت کارگران تحت پوشش بیمه‌بیکاری موضوع بند (پ) ماده (۱۳) این قانون از طریق مراکز دولتی و یا غیردولتی با استفاده از منابع صندوق و منابع پیش‌بینی شده خود می‌باشد.

ماده ۲۲- صندوق تأمین اجتماعی و سایر صندوق‌های بازنشستگی حسب مورد مکلفند درآمدهای پیش‌بینی شده در این قانون را به همراه سایر حق بیمه‌های موضوع ماده (۲۸) قانون تأمین اجتماعی و کسور بازنشستگی وصول و به حساب صندوق واریز نمایند.

ماده ۲۳- هزینه‌های اداری و نیروی انسانی صندوق موضوع این فصل از محل درآمدهای ناشی از آن تأمین می‌گردد که در هر حال نباید از پنج درصد (۵٪) میزان مقرر پرداختی به بیمه‌شدگان توسط صندوق تجاوز نماید.

ماده ۲۴- قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹/۷/۲۶ از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون لغو می گردد و بیمه شدگانی که تاریخ وقوع بیکاری آنان قبل از تاریخ مذکور باشد نیز تحت شمول مقررات این قانون قرار می گیرند.

ماده ۲۵- آیین نامه اجرائی این فصل حداکثر ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ قانون توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

فصل سوم - حمایت از بیکاران متقاضی کار

ماده ۲۶- مقررات این فصل شامل هر فرد بیکاری می شود که در ماده (۳) این قانون تعریف شده است.

تبصره ۱- مقرری کمک هزینه بیکاری برای بیکاران متقاضی کار به منظور حمایت از اقشار آسیب پذیر و بسط عدالت اجتماعی پرداخت می گردد و حقوق تلقی نمی شود.
تبصره ۲- افراد واجد شرایط در صورتی از حمایت این قانون برخوردار می شوند که تحت پوشش نهاد حمایتی دیگری نباشند.

تبصره ۳- مشمولان موضوع ماده (۱۶) این قانون که مدت بیمه بیکاری آنان منقضی شده است در صورت داشتن شرایط برابر مقررات این فصل مورد حمایت قرار می گیرند.

تبصره ۴- بیکاران متقاضی کار و خانواده و افراد تحت تکفل آنان در مدت دریافت کمک هزینه بیکاری تحت پوشش خدمات درمانی بیمه تأمین اجتماعی و در صورت دارا بودن سابقه سایر بیمه های درمانی، تحت پوشش همان بیمه درمانی قرار می گیرند. صندوق موظف است هزینه های ناشی از اجرای این تبصره را به خدمات درمانی مربوطه پرداخت نماید.

ماده ۲۷- بیکار متقاضی کار باید حداقل یک سال کارت بیکاری داشته و در انتظار کار باشد.

ماده ۲۸- تشخیص و معرفی بیکاران مشمول این قانون که درخواست و مدارک خود را به مراکز خدمات اشتغال واحدهای تعاون، کار و رفاه اجتماعی تحویل نموده‌اند، برعهده وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است. مشمولان این قانون با معرفی کتبی واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی محل، مورد حمایت قرار می‌گیرند.

ماده ۲۹- بیکاران مشمول این قانون در اخذ پروانه‌های کسب و کار، موافقت اصولی و تأسیس واحدهای اقتصادی از دستگاههای اجرائی ذی‌ربط با معرفی واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان در اولویت قرار دارند. دستگاههای ذی‌ربط در محدوده اختیارات خود، مکلفند موافقت اصولی و پروانه کسب و کار برای مشمولان این قانون ارائه نمایند.

ماده ۳۰- مراکز کاریابی دولتی یا خصوصی مکلفند کلیه افراد متقاضی کار را جهت حرفه‌آموزی و کسب مهارتهای فنی به مراکز آموزشی اعم از مراکز آموزشی سازمان فنی و حرفه‌ای، کارخانجات و آزاد معرفی نمایند. مراکز آموزشی مذکور مکلفند نسبت به حرفه‌آموزی و کسب مهارتهای فنی متقاضیان کار اقدام نمایند تا براساس نیاز بازار کار آموزشهای لازم را کسب کنند. هزینه‌های مربوط از محل اعتبارات وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و با کمک صندوق، تأمین می‌شود. مراکز خدمات اشتغال و کاریابی دولتی مکلفند کلیه جویندگان کار را ثبت نام کنند و با انجام مشاوره شغلی با توجه به استعداد فرد و نیاز بازار کار طی فرمی به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای دولتی یا آزاد جهت آموزش و ارتقاء مهارت معرفی نمایند.

تبصره- بیکار متقاضی کار باید حداقل یک دوره از دوره‌های آموزش فنی و حرفه‌ای را گذرانده و دارای مدرک فنی و حرفه‌ای باشد. برای فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و مراکز آموزش عالی و فارغ‌التحصیلان مراکز کار و دانش و فنی و حرفه‌ای که با تشخیص واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی محل، از مهارتهای لازم برخوردارند؛ گذراندن دوره‌های مربوطه در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای الزامی نیست.

ماده ۳۱ - کلیه کارفرمایان و کارآفرینان مکلفند، فهرست محل‌های خالی شغلی را که ایجاد می‌شود به مراکز دولتی یا خصوصی خدمات اشتغال و کاریابی محل‌اعلام نمایند.

ماده ۳۲ - منابع مورد نیاز اجرای فصل سوم این قانون، در سال ۱۳۹۱ از محل دو درصد (۲٪) اعتبارات بودجه عمومی موضوع ماده (۱۸۰) قانون پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ که در اختیار معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور قرار دارد تأمین و پرداخت می‌شود. در سال‌های بعد با پیش‌بینی در قوانین بودجه از محل پنجاه درصد (۵۰٪) درآمدهای موضوع ماده (۷) قانون هدفمندکردن یارانه‌ها مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ تأمین می‌شود. همچنین نود درصد (۹۰٪) درآمد حاصل از دریافت خسارات و جریمه‌های ناشی از اشتغال اتباع خارجی بدون مجوز و کودکان و نوجوانان کمتر از پانزده سال و کمک‌های مردمی و سازمان‌های حمایتی داخلی و خارجی مانند بانک جهانی برای این منظور اختصاص می‌یابد.

تبصره ۱ - دولت مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید که در سال اول اجرای قانون، حداقل بیست درصد (۲۰٪) بیکاران متقاضی کار در کشور براساس اولویتهای زیر از بالاترین امتیاز تحت پوشش قرار گیرند و به تدریج با اجرای مقررات این قانون ظرف سه سال به کلیه افراد واجد شرایط تعمیم یابد. پرداخت کمک هزینه بیکاری با در نظر گرفتن اولویتهای زیر آغاز می‌شود و سپس به سایر بیکاران تسری می‌یابد.

تبصره ۲ - تأمین منابع مذکور از محل موضوع ماده (۷) قانون هدفمندکردن یارانه‌ها مصوب ۱۳۸۸/۱۰/۱۵ زودتر از زمان تعیین شده در این ماده در صورت تصویب دولت یا سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها بلامانع است.

جدول امتیازات برای تعیین اولویتها:

زنان بدون سرپرست، بد سرپرست و سرپرست خانوار	ایثارگران	معلولان	مدت زمان ثبت نام در مراکز کاریابی			آموزش فنی و حرفه‌ای			میزان تحصیلات					امتیازات
			۳ سال به بالا	۱ تا ۳ سال	تا یک سال	سه دوره	دو دوره	یک دوره	فوق لیسانس و بالاتر	لیسانس	فوق دیپلم	دیپلم	زیر دیپلم	
۱۰	۱۵	۱۰	۱۵	۱۰	۵	۲۰	۱۰	۵	۲۰	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	

الف- کلیه مشمولان این قانون مکلفند در صورت تشخیص واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی، جهت ارتقاء سطح مهارت که با تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تعیین می‌شود، شرکت کنند و گواهی آن‌را هر دو ماه یک‌بار به شعب صندوق ارائه نمایند.

ب- امتیاز ایثارگری برای کلیه دارندگان حداقل شش ماه سابقه حضور در جبهه و یا اسارت و یا جانبازی با حداقل پنج درصد (۰.۵٪) جانبازی با اعلام بنیاد شهید و امور ایثارگران محل لحاظ می‌شود.

ماده ۳۳ - میزان مقرری کمک هزینه بیکاران متقاضی کار برای افراد مجرد معادل سی درصد (۰.۳۰٪) و برای افراد متأهل یا متکفل معادل پنجاه درصد (۰.۵۰٪) حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار در سال پرداخت است.

تبصره ۱- امتیاز معلولان با حداقل بیست درصد (۰.۲۰٪) از کار افتادگی با اعلام سازمان بهزیستی استان است.

تبصره ۲- کمک هزینه بیکاری از شمول مالیات معاف است.

ماده ۳۴ - در موارد زیر مقرری کمک هزینه بیکاری قطع می شود:

الف - زمانی که مقرری بگير اشتغال به کار یابد.

ب- بنا بر اعلام واحد تعاون، کار و رفاه اجتماعی محل و سایر واحدهای ذی ربط، مقرری بگير بدون عذرموجه از شرکت در دوره های کارآموزی خودداری نماید.

پ- مقرری بگير بیکاری از قبول شغل پیشنهادی خودداری نماید.

ت- پس از برقراری مستمری، به اعتیاد ابتلاء یابد و یا به طور قطعی محکوم به مجازات قاچاق مواد مخدر، سرقت یا کلاهبرداری شود. در مورد افراد متأهل مذکور و در خصوص واجدان شرایط متأهل که زندانی می باشند، حمایت موضوع این فصل با نظارت و اعلام حسب مورد توسط سازمان بهزیستی یا مددکاری زندان از طریق همسر، یا یکی از فرزندان و یا یکی از خویشاوندان نزدیک صورت می پذیرد.

ث - ده سال از بهره مندی حمایت های موضوع این فصل سپری شده باشد.

تبصره ۱- چنانچه مقرری بگير موضوع این فصل اشتغال به کار خود را مکتوم داشته و مقرری کمک هزینه بیکاری را دریافت کرده باشد، ملزم به بازپرداخت مقرری دریافتی از زمان اشتغال است.

تبصره ۲- دریافت کمک هزینه حین کارآموزی مانع استفاده از مقرری کمک هزینه بیکاری نیست.

ماده ۳۵- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و صندوق حسب مورد، مجری این قانون می باشند.

ماده ۳۶- آیین نامه اجرائی این فصل حداکثر ظرف سه ماه پس از ابلاغ قانون، توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

طرح فوق مشتمل بر سی و شش ماده و بیست و دو تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ چهارم دی ماه یک هزار و سیصد و نود مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی